

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1328

гр. Стара Загора, 21.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Николай Ил. Уруков Въззивно частно гражданско дело № 20225500500586 по описа за 2022 година

Производството е на основание чл. 396, ал.1 и ал.2 от ГПК.

Производството е образувано по постъпила писмена жалба, с правно основание чл.396, ал.1 и ал.2 от ГПК, по гр. дело № 3129/2022г. по описа на СтРС от ЧСИ Я. Г., рег.№ 871 на Камарата на ЧСИ, район на действие СтОС, чрез адвокат Ж. З. от АК Стара Загора, със съдебен адрес гр.С.З., ***, тел.***, ответник по гр.д № 20225530103129.

Жалбоподателят твърди, че допуснатото от първоинстанционният съд обезпечение по горепосоченото гражданско дело е чрез налагането на следната обезпечителна мярка - "спиране на изпълнението по ИД № 107/2022 по описа на ЧСИ Я. Г." и същото Определение е недопустимо и неоснователно като съображенията ѝ за това са следните:

Жалбоподателят счита, че същото е незаконосъобразно и моли съда, да го отмени.

Твърди, че ПО ДЕЛОТО НЕ СА НАЛИЦЕ НИТО ЕДНА ОТ ПРЕДПОСТАВКИТЕ НА ЧЛ. 391 ОТ ГПК ЗА ДОПУСКАНЕ ОБЕЗПЕЧЕНИЕ, ЧРЕЗ НАЛАГАНЕ НА ГОРНАТА МЯРКА.

На първо място жалбоподателят твърди, че искът е явно недопустим:

Пълномощникът на ищеца грубо смесвал в "исковата си молба" два гражданско-правни института - жалба против действията на съдебен изпълнител и отрицателен установителен иск. Исковата молба е предявена "против действията на ЧСИ Я. Г.", а не против ЧСИ Я. Г., в същата молба ищецът иска да се постанови съдебен акт, съгласно който ищецът "не дължи по изпълнително дело № 20228710400107 по описа на ЧСИ Я. Г., сумата посочена в поканата за доброволно изпълнение", но не посочва изрично

спрямо кой правен субект този факт да бъде установен. Изрично посоченото от ищеца основание пък е - чл. 439 от ГПК.

В случая твърди, че е налице явна двузначност и неяснота на исковата молба, като решаващият съд е следвало да остави същата без движение до уточняване на петитума ѝ - дали се касае за жалба против действията на съдебен изпълнител или отрицателен установителен иск.

Освен това решаващият съд е допуснал и грубо нарушение при конституиране на ЧСИ Я. Г. като ответник по делото - тъй като извод в такъв смисъл от исковата молба не може да бъде направен. Никъде в текста на исковата молба ищецът не е направил изявление, с което да иска "да се признае за установено по отношение на ЧСИ Я. Г.", че не дължи по ИД № 107/2021 г., той действително е заявил, че иска да се признае за установено, че не дължи суми по това изпълнително дело, но не е заявил спрямо кой субект да бъде това установяване. Как и защо съдът е приел, че това следва да е ЧСИ Я. Г. е напълно необяснимо.

Като е дал ход на дело по така подадената искова молба, съдът е допуснал процесуално нарушение, като е администрирал и изпратил исковата молба по един явно недопустим иск.

По отношение на вероятната му основателност - искът е явно неоснователен.

От една страна твърди, че ЧСИ Я. Г. е чужд субект на правоотношението по повод на което е предявен иск. Съдебният изпълнител е органът, който е натоварен с държавни правомощия по водене на изпълнително дело. Действията на изпълнителя са строго определени от закона, включително при образуване и прекратяване на изпълнителното дело, който действията се извършват при настъпването на изчерпателно посочени законови предпоставки. Ако се приеме, че се касае за предявен отрицателен установителен иск за недължимост на вземане, същият би следвало да се води между страните по това правоотношение, в случая - задължение за плащане на издръжка. Страните по такова правоотношение са лицето, комуто се дължи издръжка и лицето, което дължи издръжка.

От друга страна решаващият съд изобщо не вземал предвид, че като доказателства по делото са представени единствено частните писмени документи, чиято автентичност е оспорена в производството по изпълнителното дело от третото лице, за което ищецът твърди, че е автор на документа.

В случая изобщо не можело да се коментира някаква адекватност на допуснатата обезпечителната мярка:

Решаващият съд изобщо не вземал предвид, че предмет на изпълнителното дело е вземането на трето лице и по това вземане ЧСИ Я. Г. изобщо не е страна.

Решаващият съд изобщо не е вземал предвид, че се касае за вземане за издръжка на непълнолетно дете, което ще трябва да оцелява без доход до решаване на делото.

С оглед горното считат, че мотивите на решаващият съд при допускане на обезпечение са изцяло голословни и неподкрепени от доказателства.

Молят допуснатото обезпечение да бъде отменено като недопустимо и неоснователно.

По делото е постъпила и втора ЧАСТНА ЖАЛБА от А. Г. М. С ЕГН ***** ОТ ГР.С.З., ***, *** ПРОТИВ ОПРЕДЕЛЕНИЕ под № 2359 ОТ 17.08.2022 Г. ПО ДОПУСНАТО ОБЕЗПЕЧЕНИЕ НА ИСКА ПО ГР.ДЕЛО №3129/2022 г. ПО ОПИСА НА Старозагорски районен съд.

Втората жалбоподателка твърди, че получила на 23.08.2022 г. препис от искова молба подадена от М. Т. М., чрез пълномощника му адвокат Д. Т. С., по която е образувано гр.дело под №3129/2022 г. по описа на Старозагорски Районен съд. По повод на нея разбрала, че е поискано от ищеца съдът да „отмени наложения заповест“ върху трудовото му възнаграждение, а съдът при свръхпетитум е допуснал обезпечение на иска чрез "спиране на изпълнението по ИД с № 107/2022 по описа на ЧСИ Я. Г." с цитираното по-горе Определение. Считат, че същото е незаконосъобразно, като Съображенията им за това са следните:

Твърди, че допуснатото обезпечение е недопустимо и неоснователно, поради липсата на предпоставките на чл.391 от ГПК. От неясната искова молба, в която се смесвали различните претенции, подлежащи на предявяване и разглеждане по различен път /включително и различната подсъдност/, не ставало ясно как ще бъде невъзможно или ще бъде затруднен ищеца да осъществи правата си, нито са представени убедителни писмени доказателства или гаранция, нито е посочена предвидена в чл.397 от ГПК обезпечителна мярка.

С Определение под № 2359 от 17.08.2022 г. по цитираното дело, е допуснато обезпечение на иск предявен срещу ЧСИ Я. Г.. Едва след допускане на обезпечението със Заповед от 17.08.2022 г., с Определение №2391 от 22.08.2022 г. тя е конституирана като ответник по делото. Към датата на допускане на обезпечението-17.08.22 г. е допуснато обезпечение първо по един недопустим иск, а от друга страна по иск предявен единствено срещу ЧСИ Я. Г.. По чужд правен спор между ищеца М. Т. М. и ЧСИ Я. Г. е приложена обезпечителна мярка „спиране на изпълнение“, по вземане за издръжка на непълнолетния ми син. Същият и до този момент не е конституиран като страна по делото, по което е допуснато обезпечение с неговото вземане. Докато продължава правния хаос с изясняване на претенциите по недопустимата искова молба, с какви средства ще преживява непълнолетния ми син?

Съдът е допуснал обезпечение на иска-спиране на изпълнение, без

изрично да е сезиран с такова искане, както и без да са му посочени каквито и да са обстоятелства касаещи невъзможност за ищеца или затруднение да осъществи правата си по решението /чл.391 ал.1 от ГПК/. Съдът неправилно приема , че искът е допустим,“ тъй като ищецът твърди, че дългът му е погасен, като е изплатил дължимите суми, налице са НЕИСТИНСКИ документи, представени пред ЧСИ“. Не са налице предпоставките на чл.391, ал.1, т.1 и т.2 от ГПК. Твърди, че Искът не е подкрепен с убедителни писмени доказателства,тъй като липсват такива, единствено са представени неистински документи-разписки. Неправилно съдът се е позовал на твърдението на ищеца, че дългът му е погасен. Самият ищец в молбата си до съда от 04.08.2022 г. уточнява размера на претенцията си: „Длъжникът не дължи по изпълнителното дело суми в размер на 960 лева „. Изпълнителното дело , чието спиране се иска, за да послужи за обезпечение на иск в размер на 960 лева, е за събиране на суми в много по-голям размер, които суми всеки месец растат и представляват дължима и неплатена издръжка. Ищецът, респ.длъжник по изпълнителното дело не е погасил дълга си и признава това в молбата си до съда. Обезпечителната мярка не е адекватна на обезпечителната нужда.

От една страна предявените искове са недопустими, подкрепени са с неубедителни писмени доказателства -неистински документи, които по никакъв начин не установяват основателността на исковите, не е налице обезпечителна нужда. Наред с това обезпечителната мярка не е адекватна на обезпечителната нужда. Ищецът, респ. длъжник по изп.дело е осъден да заплаща месечна издръжка, за принудителното събиране на която е образувано изпълнителното дело. Настоящото дело може да продължи години, а детето ѝ да бъде лишено от месечните си средства за издръжка. Неправилно и необосновано Районният съд е приел, че е налице обезпечителна нужда и че поисканата обезпечителна мярка е подходяща. Обезпечителна нужда е налице, когато има опасност в хода на производството ответникът да се разпорежи със свое налично имущество, за да затрудни удовлетворяването на кредитора. Именно такава е целта на допускане на обезпечение - да се запази имуществото на длъжника, тъй като без обезпечението ще бъде невъзможно или ще се затрудни осъществяването на правата по решението. Процедурата по обезпечение на иск има за цел да осигури, докато съдебният спор е висящ или дори още преди предявяване на иска, осъществяването на неоснователно отричаното право. Тя се прилага с оглед елиминиране или ограничаване на възможността ответникът да осуети изпълнението на бъдещото съдебно решение, постановено в полза на ищеца. В настоящия случай изпълнителното дело, чието спиране се иска, е с възискател лице, чуждо на правния спор. Основание за образуването му е изпълнителен лист, издаден в полза на Т. М. , действащ лично и със съгласието на майка си А. Г. М. , с предмет вземания за издръжка. Със спиране на изпълнението по изпълнителното дело с посочените страни, неоснователно ще се накърнят правата на сина ми, възискател по

изпълнителното дело, но не и страна по настоящото производство.

Наред с горното съгласно член 245, ал.1 от ГПК длъжникът, срещу когото е допуснато предварително изпълнение, може освен в случаите на член 242, ал.1 от ГПК /когато съдът постановява предварително изпълнение на решението при присъждане на издръжка, възнаграждение и обезщетение за работа/, да спре изпълнението като представи обезпечение за вискателя съгласно чл.180 и 181 от ЗЗД. От анализа на цитираната разпоредба следва, че при присъдено вземане за издръжка законът не допуска спиране на предварителното /принудително/ изпълнение, допуснато по силата на закона. Нормата на чл.245, ал.1 от ГПК се прилага не само в случаите на допуснато предварително изпълнение на невлязло в сила решение, но и в случаите на принудително изпълнение на влязло в сила решение. Горното означава, че спирането на изпълнението на изпълнително дело, образувано за принудително удовлетворяване на вземане за издръжка, е недопустимо даже и като обезпечителна мярка за обезпечаване на предявен от длъжника против кредитора отрицателен установителен иск за недължимост на вземането на присъдена издръжка. В случаите на предприето принудително изпълнение за удовлетворяването на вземане за издръжка разпоредбата на чл.245 ал.1 от ГПК изключва приложението на чл.389 ал.2 от ГПК.

С оглед на гореизложеното молят да се отмени Определение с №2359 от 17.08.22 г., постановено по гр.дело № 3129/22 г. по описа на Старозагорски районен съд и да се постанови друго такова, с което молбата за допускане обезпечение да се отхвърли, а обезпечителната заповед да се обезсили.

В законоустановения срок е постъпило писмено възражение-отговор от другата страна по делото М. Т. М. , ЕГН ***** - ищец по гражд. дело № 3129/2022 год. по описа на Районен съд - Стара Загора , III гражд. състав , чрез пълномощника си адв. Д. Т. С. - АК - Стара Загора със съдебен адрес: гр.С.З., *** с което моли жалбата на жалбоподателя да бъде оставена без уважение. Ето защо, предвид на изложеното, моли да се постанови съдебен акт, с който да остави частната жалба без уважение и да се потвърди определението на СтРС като правилно и законосъобразно.

По отношение на втората частна ЖАЛБА, подадена от А. Г. М. С ЕГН ***** ОТ ГР.С.З., *** ПРОТИВ ОПРЕДЕЛЕНИЕ под №2359 ОТ 17.08.2022 Г. ПО ДОПУСНАТО ОБЕЗПЕЧЕНИЕ НА ИСКА ПО ГР.ДЕЛО №3129/2022 г. ПО ОПИСА НА СТАРОЗ.РС въззиваемият М. Т. М. , ЕГН ***** - ищец по гражд. дело с № 3129/2022 год. по описа на Районен съд - Стара Загора , III гражд. състав , не е депозирал писмена отговор.

Въззивният съд, след като обсъди събраните по делото доказателства преценени в тяхната съвкупност и същевременно всяко поотделно, намери за установено следното:

По допустимостта на жалбите Окръжният съд намира, че жалбите се явяват процесуално допустими, поради възможността предвидена в чл.396, ал.1 и ал.2 от ГПК. Жалбите са депозирани и в едноседмичния срок за

обжалване съгласно чл.396, ал.1, предл.2 от ГПК.

В тази насока жалбите следва да бъде разгледани по съществото си относно тяхната материална основателност.

Със съответната писмена молба длъжникът и въззиваем М. Т. М. е представил по изпълнителното дело обезпечителна заповед на Районен съд Ст. Загора, ИЗДАДЕНА по гр.д. № 3129/2022 г., по силата на която се допуска обезпечение на предявения вече отрицателен установителен иск по гр. дело под № 3129/2022 год. в полза на ищеца М. Т. М. против ЧСИ Я. Г. чрез налагането на следната обезпечителна мярка “спиране на изпълнението /изпълнителното производство/ по изп. дело № 20228710400107 по описа на ЧСИ Я. Г. с рег. № 871 и с район на действие ОС-СТАРА ЗАГОРА.

Въззивният съд намира, че незабавно и законосъобразно съответния съдебен изпълнител е изпълнил постановената Обезпечителна заповед, като е спрял изпълнението по делото, така както е формулирана заповедта. Съдебният изпълнител няма право да тълкува обезпечителните заповеди, а да ги изпълнява незабавно.

Въззивният съд намира, че подадените жалби от жалбоподателите Г. и М. се явяват основателни и доказани, поради следните съображения:

С Определение под № 2359 от 17.08.2022 г. по цитираното гр. дело с № 3129/22 год., е допуснато обезпечение на иска, предявен срещу ЧСИ Я. Г.. Едва след допускане на обезпечението със съответната Заповед от 17.08.2022 г., с Определение №2391 от 22.08.2022 г. втората жалбоподателка А. Г. М. е конституирана като ответник по делото. Към датата на допускане на обезпечението-17.08.22 г. е допуснато обезпечение първо по един недопустим иск, а от друга страна по иск предявен единствено и само срещу ЧСИ Я. Г..

По чужд правен спор между ищеца М. Т. М. и ЧСИ Я. Г. е приложена обезпечителна мярка „спиране на изпълнението,, по **вземане за издръжка на непълнолетния ѝ син. Същият и до този момент не е конституиран като страна по делото, по което е допуснато обезпечение с неговото вземане.**

Съгласно разпоредбата на **Чл. 397, ал. (1), т.3** от ГПК Обезпечението се извършва:

3. чрез други подходящи мерки, определени от съда, включително чрез спиране на моторно превозно средство от движение и **чрез спиране на изпълнението. Според ал.(2)** Съдът може да допусне няколко вида обезпечения до размера на цената на иска по чл.69, ал.1.

Настоящият съдебен състав намира, че съдът е допуснал обезпечение на иска-спиране на изпълнение, без изрично да е сезиран с такова искане, както и без да са му посочени каквито и да са обстоятелства, касаещи невъзможността за ищеца или затруднение да осъществи правата си по решението /чл.391 ал.1 от ГПК/. Съдът неправилно приема , че искът е допустим,“ тъй като ищецът твърди, че дългът му е погасен, като е изплатил дължимите суми, но ответниците твърдят, че са налице **НЕИСТИНСКИ** документи, представени пред ЧСИ. Също така не са налице и предпоставките

на чл.391, ал.1, т.1 и т.2 от ГПК. Твърди се, че искът не е подкрепен с убедителни писмени доказателства, тъй като липсват такива, единствено са представени неистински документи-разписки. Неправилно съдът се е позовал на твърдението на ищеца, че дългът му е погасен. Самият ищец в молбата си до съда от 04.08.2022 г. уточнява размера на претенцията си, както следва: „Длъжникът не дължи по изпълнителното дело суми в размер на 960 лева”. Изпълнителното дело, чието спиране се иска, за да послужи за обезпечение на иск в размер на 960 лева, е за събиране на суми в много по-голям размер, **които суми всеки месец растат и представляват дължима и неплатена издръжка.** Ищецът, респ. длъжникът по изпълнителното дело не е погасил дълга си и признава това и в молбата си до съда. В конкретния случай и обезпечителната мярка не е адекватна на обезпечителната нужда.

От една страна предявените искове са недопустими, подкрепени са с неубедителни писмени доказателства -неистински документи по твърдението на ответниците, които по никакъв начин не установяват основателността на исковете, не е налице и обезпечителна нужда. Наред с това обезпечителната мярка не е адекватна и на обезпечителната нужда. Ищецът, респ. длъжник по изп.дело е осъден да заплаща месечна издръжка, за принудителното събиране на която е образувано изпълнителното дело. **Настоящото дело на практика може да продължи и години, а детето на втората ответница да бъде лишено от месечните си средства за издръжка. Неправилно и необосновано Районният съд е приел, че е налице обезпечителна нужда и че поисканата обезпечителна мярка е подходяща.** Обезпечителна нужда е налице, когато има опасност в хода на производството ответникът да се разпорежи със свое налично имущество, за да затрудни удовлетворяването на кредитора. Именно такава е целта на допускане на обезпечение - да се запази имуществото на длъжника, тъй като без обезпечението ще бъде невъзможно или ще се затрудни осъществяването на правата по решението. Процедурата по обезпечение на иск има за цел да осигури, докато съдебният спор е висящ или дори още преди предявяване на иска, осъществяването на неоснователно отричаното право. Тя се прилага с оглед елиминиране или ограничаване на възможността ответникът да осуети изпълнението на бъдещото съдебно решение, постановено в полза на ищеца. В настоящия случай изпълнителното дело, чието спиране се иска, е с взыскател лице, чуждо на правния спор. Основание за образуването му е изпълнителен лист, издаден в полза на Т. М., действащ лично и със съгласието на майка си А. Г. М., с предмет вземания за издръжка. Със спиране на изпълнението по изпълнителното дело с посочените страни, неоснователно ще се накърнят правата на непълнолетното дете Т. М., взыскател по изпълнителното дело, но не и страна по настоящото производство.

Наред с горното съгласно **член 245, ал.1 от ГПК** длъжникът, срещу когото е допуснато предварително изпълнение, може освен в случаите на **член 242, ал.1 от ГПК** /когато съдът постановява предварително изпълнение на решението при присъждане на издръжка, възнаграждение

и обезщетение за работа/, да спре изпълнението като представи обезпечение за взыскателя съгласно чл.180 и 181 от ЗЗД. От анализа на цитираната разпоредба следва, че при присъдено вземане за издръжка законът не допуска спиране на предварителното /принудително/ изпълнение, допуснато по силата на закона. Нормата на чл.245, ал.1 от ГПК се прилага не само в случаите на допуснато предварително изпълнение на невлязло в сила решение, но и в случаите на принудително изпълнение на влязло в сила решение. Горното означава, че спирането на изпълнението на изпълнително дело, образувано за принудително удовлетворяване на вземане за издръжка, е недопустимо даже и като обезпечителна мярка за обезпечаване на предявен от длъжника против кредитора отрицателен установителен иск за недължимост на вземането на присъдена издръжка. В случаите на предприето принудително изпълнение за удовлетворяването на вземане за издръжка разпоредбата на чл.245, ал.1 от ГПК изключва приложението на чл.389 ал.2 от ГПК.

С оглед на гореизложеното, въззивният съд счита, че обжалваното Определение се явява неправилно и незаконосъобразно и като такова следва да се отмени Определение под № 2359 от 17.08.22 г., постановено по гр.дело № 3129/22 г. по описа на Староз.РС, и да се постанови друго такова, с което молбата за допускане обезпечение да се отхвърли, а обезпечителната заповед да се обезсили.

Процесуалната законосъобразност на принудителното изпълнение, а в случая и **НА ДОПУСНАТО ОБЕЗПЕЧЕНИЕ ОТ СЪДА е НАПЪЛНО** несъвместима с разрешаване на спора за дълга и неговия размер или за валидността на обезпечението, без значение дали подобни възражения са въведени, **ДОРИ И ОТ длъжника по изпълнението – в случая ФИЗИЧЕСКОТО ЛИЦЕ ПО ДЕЛОТО, М. Т. М..**

Настоящата съдебна инстанция намира, че предвидената в нормата на чл.397, ал.1, т.3 от ГПК обезпечителна мярка „спиране на изпълнението“ се явява неподходяща в конкретния случай и като такава следва да бъде изцяло отменена, ведно с всички законни последици от това.

Налага се извода, че процесното обжалвано Определение на РС Стара Загора по налагането на допуснатата от съда **ОБЕЗПЕЧИТЕЛНА МЯРКА**, с която се допуска спирането на изпълнението по горното изп. дело като цяло, се явява неправилно и незаконосъобразно и като такова следва да бъде изцяло отменено, ведно с всички законни последици от това.

В тази връзка въззивният съд счита, че по съществото си подадените две писмени жалби и на двете жалбоподателки се явяват **основателни и доказани**, и като такава следва да бъдат уважени, ведно с всички законни последици от това.

Водим от горното, Окръжен съд – гр.Стара Загора в настоящият си състав и на основание чл. 396, ал. 2, във вр. с чл. 391, ал. 1 и ал.2 и чл.245, ал.1 и във връзка с чл.389, ал.2 от ГПК

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ изцяло Определение под № 2359 от 17.08.2022 г. по цитираното гр. дело с № 3129/22 год., по описа на Районен съд – Стара Загора, с което е допуснато обезпечение на предявения отрицателен установителен иск по гр. дело под № 3129/2022 год., предявен срещу ЧСИ Я. Г. чрез налагането на следната обезпечителна мярка “спиране на изпълнението /изпълнителното производство/ по изп. дело № 20228710400107 по описа на ЧСИ Я. Г. с рег. № 871 и с район на действие ОС-СТАРА ЗАГОРА, като **НЕПРАВИЛНО и НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**, като вместо това **ПОСТАНОВЯВА**:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца М. Т. М. от гр. С.З., *** и със съдебен адрес гр. С. З., ***, чрез адв. Д. Т. С. за допускане на обезпечение на предявения отрицателен установителен иск по гр. дело под № 3129/2022 год., предявен срещу ЧСИ Я. Г. чрез налагането на следната обезпечителна мярка “спиране на изпълнението /изпълнителното производство/ по изп. дело № 20228710400107 по описа на ЧСИ Я. Г. с рег. № 871 и с район на действие ОС-СТАРА ЗАГОРА.

ОБЕЗСИЛВА ИЗЦЯЛО обезпечителна заповед от датата 17.08.2022 год. на Районен съд Ст. Загора, ИЗДАДЕНА по гр.д. № 3129/2022 г., по силата на която се допуска обезпечение на предявения вече отрицателен установителен иск по гр. дело под № 3129/2022 год. в полза на ищеца М. Т. М. от гр. С.З., *** и със съдебен адрес гр. С.З., ***, чрез адв. Д. Т. С. против ЧСИ Я. Г. чрез налагането на следната обезпечителна мярка “спиране на изпълнението /изпълнителното производство/ по изп. дело № 20228710400107 по описа на ЧСИ Я. Г. с рег. № 871 и с район на действие ОС-СТАРА ЗАГОРА.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване пред по-горен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____